

Publicerad 2022-11-17 11:47 av Larz Gustafsson

BRÄNNMOVÄGEN 47 OCH BOTTENHAVET

Några kilometer österut från mormors ombonade pannkakskök med vaxduk på bordet, fanns havet. Bottenhavet. Genom skog och över myrar. Sedan var man där.

Jag tänkte aldrig så då. Men så var det. Medan jag knaprade knäckebröd i mormors kök och undrade över varför min morbrors öron blev röda när han åt...

En bit utanför den där hemtrevnaden brusade bränningarna.

Ett, som jag ser det nu i retrospekt, hisnande perspektiv!

På bussen i dag tänkte jag, att det från Bunkvägen kanske finns en upptrampad stig som leder ända fram...

Jag cyklade där. Från Gårdskär till Nöttö. Det var decennier sedan. Men jag tänkte på ett annat sätt då. Havet fanns av någon oförklarlig anledning inte med i kalkylerna. Kanske var det cyklandet och att komma fram som s a s skymde sikten...

Morfars och mormors hus på Brännmovägen 47 i Älvkarleby stod för det trygga, lugna... Havet för det vilda. En verklighet som serietidningar och filmer aldrig till fullo förmådde förmedla.

Några kilometer skog och myrar skilde oss alltså från äventyret. De gigantiska fartygen. Länder som då hette något annat. Allt det exotiska. Vackra öar i Stilla Havet och annorstädes. Palmer. Ständigt solsken. Tropisk frukt.

Kanske var det just via havet som morfars Tiger Brand-askar av plåt hade kommit... Minns att jag fascinerades av dem i hans snickarverkstad. Den där coola tigern. Och det fantastiska namnet: Tiger Brand.

Tänk att min favoritpoet Nils Ferlin använde det i en av sina dikter, "Cirkus" (som jag faktiskt deklamerade i samband med min mors begravning i Älvkarleby kyrka 2020).

Allt detta kan förefalla märkligt i ljuset av att jag tillbringade en stor del av min barndoms somrar på Rullsand och Brämsand - Nordupplands riviera, och att jag alltid älskat och totalt överväldigats av havet. Men människan är en komplicerad varelse. Inte minst jag.

Nu bor det någon annan i huset på Brännmovägen 47. En för mig främmande person. Så nu har jag inte längre några ärenden dit, eller till mitt föräldrahem på Riddersdalsvägen, där jag växte upp.

Men funderingarna som jag här redogjort för kommer jag aldrig ifrån. Lika lite som jag kommer ifrån Dalälven - eller Bottenhavet.

Jamais, jamais, som Bryan Ferry sjöng.

LARZ GUSTAESSON 17/11 2022

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Larz Gustafsson med Poeter.se id #20037 innehar upphovsrätten